

מעזה עד איראן!

הרב אפרים שרבני שליט"א

בשבועות

ישראל, אני כל כך נפעם, אפילו לא יודע ממה קודם – האם מהניסים שם באיראן, אם השמים הפתוחים, חוסר האונים של הפרסים, השמדת כור שבונים אותו כבר עשרים שנה וממוקם שמונים מטר תחת האדמה. והניסים כאן לא פחות, לראות למעלה מחמש מאות טילים שכל אחד מהם יכול להחריב רחוב – והכל חזר ברגע לסדר היום, הילדים בבית הספר ובגנים, כאילו לא קרה כלום.

אם לפני חודש מישהו היה מספר לי שאנחנו נשב היום ככה בנחת, הייתי חושב אותו ללא שפוי בדעתו. ואני יושב בבית ובאמת שואל את עצמי – איך יכול להיות שצבא כזה גדול, ישמור ה' את חיילי ישראל, מודיעין כזה מבהיל שעשה שמות באיראן, אין מילה אחרת, פשוט שמות, ומצד שני לפני שנה וחצי, ב-7 לאוקטובר למנינים, אותו צבא, אותו מודיעין, אותו מכשור, אותם אנשים, לקו במחדלים קשים שעד היום אין עליהם תשובות.

איך נרצחו אלף מאתיים איש בשש שעות?! נשים, זקנים, תינוקות, איך מאתיים ארבעים איש נחטפים, והכל מתחת לאף שלהם. מודיעין של שנים בתוך עזה, שכל ערבי שם הם יודעים גם מה הוא אכל אתמול, גדר של מיליארדים – הם קראו לגדר הזאת 'חומת ברזל' של המזרח התיכון – ואיך זה קרה? כל תשובה או סיפור שמספרים לנו, אתם יודעים שזה לא מכסה. ראש שבי"כ שמעל בתפקיד, בסדר, עוד שניים נרדמו, עוד עשר נתרשלו? נגיד... אבל מאות נרדמו? מי הרדים מערכת כזאת מבהילה?

אני ממש עומד ומשתומם – איך יום אחד העם הזה הוא הצבא מספר אחד בעולם וכל מדינות המערב מבקשות 'תלמדו אותנו איך עשיתם את זה', ויום אחד כולם עם הפנים למטה, וחוף מלבקש סליחה אין להם מה להגיד?

שנה וחצי מספרים לי על כל מיני פרשנים למיניהם שמחפשים תשובות – אך זה לא באמת משביע. כל אחד עונה תשובה שיש עליה אחר כך עוד עשר שאלות. אבל היה אחד שכן ענה תשובה, שעליה באמת אין שאלות. זה היה רבן יוחנן בן זכאי. אלפיים שנה יש את התשובה הזאת. הוא הבחין בזה ממש ברגע – והשיב תשובה גם על הניצחון וגם על המחדל.

אספר מעט רקע שנבין יותר, מסופר על אותו תנא, שבזמן החורבן הוא הלך מחוץ לירושלים על חמור, לצערינו גם לפני אלפיים שנה היה 7 באוקטובר, היה רעב גדול, הרבה אלמנות והרבה יתומים, והוא ראה אישה אחת שלפני המלחמה הייתה עשירה, הוא זכר את האולם שבו היא התחתנה, את העושר, והוא רואה אותה אוספת אוכל מהרצפה לילדים שלה. הסתכל ואמר אותו גאון בצער: 'אשריכם ישראל, שבזמן שאתם עושין רצונו של מקום – אין כל אומה ולשון שולטת בכם, אך כשאין עושין רצונו – מוסרן הקב"ה ביד אומה שפלה.'

עם ישראל, אתם אין לכם חוקים. כשאתם טובים אתם למעלה, אתם הכי טובים, אתם הכי חזקים, אך כשאתם חלשים אתם – אין חלשים ממכם.

כשאתם טובים אתם, ארבעים ושמונה שעות יספיקו להם להכריע את המפלצת האיראנית – מה שרוסיה לא הצליחה לעשות עם אוקראינה כבר שלוש שנים. מערכות S300 שהיו באיראן – מהמערכות המשוכללות בעולם להגנה ממטוסים עד טווח של 300 ק"מ, יאבדו שליטה באותו לילה. אחד הקצינים שלהם צעק בחדשות: "למה אנחנו לא מוגנים? איפה ההגנה שלנו? מה קורה למערכות שלנו?"

כשאתם עם ה' יתברך, המוסד יצליח לבנות בסיס בתוך איראן ואף אחד לא ישים לב – לא יהיו טעויות, לא יהיו בלתי ימים, כי הוא יתברך שם. אפילו ראש הממשלה, עם כל השכלול ועם כל המודיעין, אמר אחרי הכל: "אלוקים יעזור לנו" כי אם הוא לא יעזור – התמונות לא יהיו פשוטות, חלילה. וכל זה בגלל דבר אחד – כשאתם טובים עם ה' יתברך אתם הכי טובים.

ובאמת, בשנה האחרונה, כמה אהבת ישראל הייתה, כמה תורה הייתה, כמה קירוב – אני לא זוכר קירוב כזה. חיילים אמרו לי: כל השנים מה שסיפרו לי על אברכים ובני ישיבות כל כך לא נכון, אני ראיתי בעיניים מה זה אברכים, מה זה תורה, מה זה תפילות, מה זה הקרבה. אני לא האמנתי שאני ישן בבסיס ויש מישהו שכל הלילה ער בשבילי, הוא מתקשר בבוקר ואומר אני לא עצמתי עין. אתה תלחם ואני כאן מתפלל. לא סיפרו לי את כל זה. אמר לי חייל אחד: אני יוצא למלחמה, ואני מצייר לפני את האברך שאני לומד איתו, ואני יודע ובטוח במאה האחוז שבזכותו אני חוזר.

הייתי בכותל. ראיתי יהודי מתפלל בדמעות. הוא זיהה אותי, ניגש, ובידו חבילת דפים. שאלתי אותו מה זה? והוא אמר: "שמות של חיילים שאני מתפלל עליהם לרפואה". ליד כל שם היה איקס או וי. שאלתי מה זה – הוא ענה: "איקס זה מי שעדיין לא החלים. וי – זה מי שכבר יצא מכלל סכנה. ואני תמיד מתקשר, עוקב, ומעדכן בדפים מי החלים ומי עדיין צריך תפילה". שבועיים אחרי, שוב ראיתי אותו. הוא הראה לי את הדפים וכל כך התרגשתי לראות כמה איקסים הפכו לוויים. "הנה תראה, זה התרפא וזה התרפא. זה עדיין צריך תפילה". השתוממתי מאהבת ישראל שלו. ואז ראיתי שם אחד – באותיות גדולות, ולידו איקס. שאלתי מי זה. הוא ענה: "זה אני". "ולמה איקס? אתה חולה?" שאלתי. הוא חיך בעדינות ואמר: "עוד שהם כולם לא יתרפאו – גם אני איקס."

על אהבה כזאת, עם ישראל יעשה פלאות.

הבן שלי, תלמיד כיתה ה', רצה גם להתפלל על חיילים ולא ידע על מי. הוא מצא רעיון מקורי, כל חייל שהוא ראה – הוא שאל לשמו. החיילים לא הבינו מה הוא רוצה, והוא היה אומר להם: "אני רוצה להתפלל עליך". זה חימם להם כל כך את הלב. עד שפעם אחת, שמעתי חייל שאומר לחברו:

המשך שיחת הרב בעמ' 3 <<

זמני השבת

הדלקת נרות לנוהגים 40 דק'	19:05
19:25	
יציאת השבת (ר"ת)	20:15
21:10	

ירושלים

ללא
עלות!

השיעורים של
הרב אפרים שרבני שליט"א
במסגרת הטלפונית של
קול המחנה
072-338-7000

בקיץ טועמים את מה
שהלב חיכה לו...

והבית בהיבנותו

הרב שמעון שורתי שליט"א

חלק א'

עליו. והכלה זו לא צריכה להיות ב'דיעבד', בצער ובליט ברירה, 'אין ברירה מה אני יכול לעשות...' אלא בשמחה, באהבה, ברצון ומתוך הבנה אמיתית מהם חיי נישואין.

ההכלה בפועל בין כותלי הבית

ונראה את הדברים בפועל ונבין יותר... אישה פונה לבעלה כבר כמה פעמים, וטוענת שיש לה קושי בחיים. 'אני מרגישה שבתקופה האחרונה אני ממש...' - תגובת הבעל תשקף עד כמה הוא מכיל, יש אחד שמרגיש מתח בנפש בשעה ששומע טענת אשתו, הוא מרגיש שהטענות הם בישור או בעקיף הן כלפיו, והוא מתחמק ומשנה נושא. יש אחד שמרגיש שאין לו כוח עכשיו לדבר עמה על הקשיים שלה, כבד עליו עכשיו לשמוע, אז הוא עונה תשובה ל'הוריד אותה' אותה ממנו (והדבר חוזר על עצמו לעתים קרובות). יש אחד שקשה לו להפנים ולהשלים עם העובדה שיש בעיה שצריך לתקן... וגם הוא מתעלם ממה שהיא אומרת, אולי תשכח...

אך יש אחד שאינו פוחד להתמודד, יושב ומברר עם אשתו: 'למה את מרגישה ככה?... מה יכול לעזור לך להרגיש יותר טוב בכל העניין הזה?' נושא עמה את הקושי שלה ומחפשים פתרונות.

גם ברגעים ש'הוא לא הוא'

פעמים ששותפנו לחיים עובר תקופה קשה עם עצמו, משהו משפחתי, איבוד קרוב ל"ע, קשיים בעבודה, תקופה של חולי, ובזמנים אלו אינו נמצא במיטתו - בלשון המעטה - תקופות שאין אומרים 'הוא לא הוא', ואינו מקיים את תפקידיו ומחויבותו, ועתה הצד השני עומד ב'מבחן ההכלה', האם הוא 'בא בדיון', דורש תפקוד רגיל, שופט ומבקר, מתנהג בחוסר סבלנות, או שמא מוכן קצת לספוג, להבליג, מוכן לקבל קצת את המתחים והלחצים, את הכעסים שפעמים יוצאים עליו עקב המצב שלא באשמתו.

איננו אומרים חלילה להפוך לשק החבטות של תסכוליו של השני אבל לספוג קצת מעבר, להבין: 'היא בלחץ היא לא אשמה...', 'היא לא מתכוונת...' היא עוברת תקופה לא טובה עכשיו, 'המצב רגיש עכשיו לא צריך להתייחס ברצינות לכל מילה שהיא אומרת', להיות שם בשבילו לעזור, לעודד ולתמוך, להיות מוכן לעמוד לצדה.

גם בחרדות ודיכאונות...

כמו כן בדורנו, דור שהנפשות מאד עדינות, והדבר מצוי מאד, והולך ותופס תאוצה מיום ליום, שאחד מבני הזוג עובר קושי רגשי או נפשי, בפרט הדיכאונות והחרדות נעשו לדבר שבשגרה (עד שאפשר לשמוע נשים שמחליפות חוויות מהמטפלות שלהם), ובזמנים אלו, שהנפש מעורערת מאד, ההכלה נעשית לכלי כמעט העיקרי, שצריך לשאת את השני, לקבל אותו באותם זמנים אין שהוא, וגם לתת לו כוח, זו משימה לא פשוטה. לתת את ההרגשה: 'זה ניסיון של שנינו ונעבור את זה ביחד', 'אני איתך עד הסוף!' 'אל תרגיש אשם...' אתה בסדר גמור וזה יכול לקרות לכולם...'. כמו בענין הדיבור, שצריך לשבת ולדבר איתה, לשמוע אותה על אף הקושי שבדבר, בלי לשפוט, בלי לבקר, בלי שהיא תרגיש שהיא נטל עליך!

זו היא הכלה אמיתית, ואין לנו מושג עד כמה היא חשובה! הן בעזרה לשני לעבור את התקופה הזאת במהרה, הן לבנין החברות. וראינו פעמים רבות שהקב"ה מביא תקופה קשות בדיוק בשביל הדברים הללו... נמשיך בשבוע הבא...

יהיה לך שלום ושמחה ובריאות טובה. שמעון שורתי

בזוהר הקדוש (הקדמה יב.) מובא מהי אהבה שלמה ואמיתית. מביא הזוהר את דברי רבי אלעזר, שאומר חד משמעית - אהבה שלמה היא אהבה של בשני צדדים - בטוב ובמוטב! כשהקב"ה משפיע טוב, הכל זורם, הכל הולך, הרבה יותר קל לאהוב אותו. אך כדי לבדוק האם האהבה היא שלמה, צריך לראות כיצד האדם מתנהג שהוא לא מקבל מה שהוא רוצה, שהדברים נתקעים, שדברים לא הולכים כמו שציפיתי ורציתי! אם שם עדיין האדם נשאר נאמן לבוראו, עדיין הוא אוהב אותו - זוהי אהבה שלמה!

אם נסכם את הדברים למשפט אחד - אהבה שלמה היא אהבה באש ובמים! והקשר שלנו עם הבורא, כמו שמובא בספרים הקדושים, הוא נמשל, והמשל הוא הקשר שלנו עם בת הזוג שלנו. וכך גם בביתנו, להבדיל, מבחן הקשר יהיה ברגעים שנפגשים בחסרונות של השני, כשנפגשים במצבים שלא הכל הולך וצריך לשאת את השני, וצריך לעבור איתו גם את המצבים הלא פשוטים.

אן אנו מגיעים אל הכלי היסודי הבא בבנין החברות שלנו, הוא נקרא **הכלה**, כתוב בחז"ל: "אין כלי מחזיק ברכה אלא השלום" השלום בלשון רבותינו מכונה בלשון 'כלי', דהיינו שיש לו בית קיבול להחזיק, יש כלי קטן שמחזיק מעט ויש כלי גדול שיכול להחזיק הרבה. הפירוש 'הכלה' בזוגיות הוא שיש לנו את הכוחות להכיל בתוכנו את בן/בת הזוג עם כל ה'מכלול' שלו, עם הטוב שלו, אך גם עם רגעים הלא נעימים והמאתגרים, גם עם החסרונות ושאר המצבים שהחיים מביאים כל זוג וזוג.

וכמו אמר אותו חכם: "מהו חבר אמיתי? שידוע בקלקלתו של חברו, אבל בכל זאת נשאר חבר אמיתי!" (שיח שרפי קודש), וכמו שאדם מקבל את עצמו בטוב ובמוטב כך צריך להיות כלפי בן הזוג. ומי שאינו מבין את זה עלול להגיע פעמים רבות למבוי סתום בחייו. אבל הכלה זו לא צריכה להיות ב'דיעבד', בצער ובליט ברירה, אלא בשמחה, באהבה, ברצון ומתוך הבנה אמיתית מהם חיי נישואין.

אז מה בפועל אנחנו צריכים להכיל?

ומענה עליו לרדת ל'שטח' לראות באמת היכן עלינו להשתמש בכלי היקר הזה. באילו מקומות אנו פוגשים את הדברים בין כותלי הבית? שאשה טוענת על בעלה (כמו שטוענות נשים רבות): "הוא לא מכיל אותי?" למה היא מתכוונת?

ההגדרה של **הכלה** בחיי הנישואין, היא היכולת לקבל רגשות וקשיים של השני כפי שהם, לא להתכחש, להתעלם, להתחמק, מהמצבים שהשני חווה רק בגלל שאינם מתאימים לי כרגע, אלא לקבלם בשוויון נפש ומתוך הבנה כנה שגם זה חלק מהחיים המשותפים. שיש לנו את כוחות הנפש להכיל בתוכנו את בן/בת הזוג עם כל ה'מכלול' שלו, עם הטוב שלו כמובן, אך גם עם הרגעים הלא נעימים והמאתגרים, גם עם התכוונות וההרגלים, גם עם החסרונות ושאר המצבים שהחיים מביאים כל זוג וזוג.

וכמו שאמר אותו חכם: "מהו חבר אמיתי? חבר אמיתי הוא חבר שאינו עוזב אע"פ שידוע בקלקלתו" (שיח שרפי קודש), וכמו שאדם מקבל את עצמו בטוב ובמוטב כך צריך להיות כלפי בן הזוג, בטוב ובמוטב. ומי שאינו מבין את זה עלול להגיע פעמים רבות למבוי סתום בחיי הנישואין שלו, הוא יכול להרגיש יום אחד שהאשה הזאת 'כבדה

חדש!

אין מילים לחיצה פתחת בית ההוראה 'מחנה אפרים'

ברשות מו"ר הרה"ג אפרים שרבי שליט"א לרשות הציבור הרחב.

אתם מקישים

והחשובה כבר בדרך אליכם!

מה השאלה
שלך?

מסעות החיים

באר החסידות
אזכרת מאוס החסידות

לחבר חיבור שלם על סדר קדשים, וקרבות? (בוציא דנהורא).

פטירת אהרן הכהן

משה ואהרן שבוחר בהם הקב"ה הם מאירין לעולם לבני ישראל בכל הדורות, כמו שאמרו בגמרא: גדולים צדיקים במיתתן יותר מבחייתן, "וְנִתְּלָתָם לְעוֹלָם תִּהְיֶה". ומיתת אהרן כתוב בתורה בראש חודש אב, כדי שזכותו יעמוד לנו בזה הזמן השפל. כענין שנאמר במשה רבנו שנקבר מול בית פעור להגן בזה המקום השפל מכל המקומות, כן הוכן אהרן להגן בזה החודש. ובזכותו נוכח לבנין בית המקדש, כי בית המקדש נחרב על ידי שנאת חנם, ואהרן הוא היפוך זה לגמרי שרודף שלום ואהבה, לכן היה הוא יסוד בית המקדש. וזכה אהרן לדורות כמו האבות בכח "יִרְאֵת ה' סְהוּרָה עוֹמֶדֶת לְעַד", ועל זה רמזו שלך לעולם קיימת. (שפת אמת).

לסיים מסכתות...

ואמר החידושי הרי"ם: מה שמנהג בין החסידים לעשות סיום מסכת בטי' ימים שמין ר"ח אב עד ט' באב, משום שבית המקדש נחרב משום שנאת חנם שהיה ביניהם, ובמסכת שבת רואים, שכאשר אחד מרבנן סיים מסכת החברים היו עושים הסעודה ושמוחין זה עם זה, וזהו הפך שנאת חנם, ומשום שבימים אלו היה החורבן משום שנאת חנם, לכן עושים הסיום תיקון לזה. (שיח שרפי קודש).

היה רבי יוחנן מטאלנא ממשיך את הסיומים והסעודות שנהגו החסידים לערוך בתשעת הימים למעשה הידוע בשלמה המלך ושני ידיו כשהלך בגלות, האחד רק ציער אותו, ישב מולו ובכה על מר גורלו של המלך וגרם למלך רק לבכות עוד יותר, ולא אכל ולא שתה ולא הועיל לו מאומה, אפילו לחטוף קצת תנומה לנוח לא היה באפשרותו בגלל האוהב שלו שישב ובכה מולו, ומה הועיל לו, כלום. מה שאין כן הידיד השני שראה את מצב המלך הסיח דעתו מן העצב, רקד לו ושר לו ונתן לפניו אוכל ומשקה ומצב רוח טוב ובי"ה ישן ואכל ושתה ונח מעט מצער. כך הנמשל אצל מלך מלכי המלכים, אפשר לשבת ולבכות מולו, ואפשר לשמוח באהבת רעים וסעודות מצוה. (תנחומים ישעעו נפשי).

ישב מולו ובכה על מר גורלו של המלך

"אלה" מסעי בני ישראל - לא לשווא מפרטת התורה את שמות ארבעים ושניים המסעות שנסעו ישראל מיום צאתם ממצרים ועד בואם לארץ ישראל. ארבעים ושניים המסעות הללו רומזים גם למסעות ולשלבים שצריך כל יהודי לעבור בחייו. עליו להשיג בימי חייו ארבעים ושניים מעלות קדושות, הרמוזות בארבעים ושניים המסעות של בני ישראל במדבר סיני. (הבעל שם טוב).

"מטות" מסמל יציבות והעדר שינוי, כמטה הזה שהוא קשה וחזק. "מסעי" רומז למצב של שינויים ומעברים. החיבור של שתי הפרשיות מלמדנו, שגם כשנמצאים בדרך, במסע, יש להחזיק במידת התקיפות ואי ההשתנות ולשמור על כל ההידורים והחומרות כמו בעת שנמצאים בבית. (הרבי מליובאוויטש).

אמר מורי הרב הקדוש מלעלוב, שכשם שמשה רבנו היה כותב כל המסעות של ישראל ונעשה מהם תורה, כן עתה אליהו הנביא כותב כל המסעות וההרפתקאות של כל אחד מישראל, וכשיבוא משיח במהרה בימינו יהיה בזה ספר שילמד ממנו. (ר' יצחק מווארקא).

פרשת מסעי נקרא תמיד בבין המצרים, שהם נחשבים כ"א יום, וכ"א יום וכ"א לילות הם מ"ב, כנגד מ"ב מסעות שצריך לעבור בין המצרים בכמה מסעות לתקן הכל ולעבוד את ה', הגם שבזמן זה צריך להיות נעצב ונאנח על חורבן בית ה', עם כל זה יש לחזק את עצמו ולטהר את לבבו ולעבוד ה' בתורה ותפילה בשמחה. (ר' ישראל מקאזניץ).

כיצד ניתן לחבר ספר על סדר קדשים...

מקורביו של הרב הקדוש ר' ברוך ממעזיבז סיפרו לו פעם, כי רבי אברהם משה הלוי סג"ל, יהודי גדול בתורה והלכה, חיבר ספר בשם "מים קדושים" על כל המסכתות של סדר קדשים. נענה רבי ברוך ממעזיבז ואמר להם: תמה אני ביותר, כיצד ניתן לחבר ספר על כל סדר קדשים? הלא, כאשר אני אומר רק את המשנה "איזהו מקומן של זבחים", ואני מתבונן בעצמי איפה כיום הוא מקומן של זבחים... שבעונותינו הרבים חרב בית המקדש, ואינו יכולים להקריב את הזבחים, מתהפכים בני מעי ואינני יכול להמשיך לומר הלאה, ואילו הוא היה בכוחו

המשך שיחת הרב

שנבנתה בעלות של מיליארדים, היה בה הכל, גדר תת קרקעית תחתיה, מצלימות מהמשוכללות בתבל, גלאים, סורקים, ומה לא? ומה קרה לה בסוף? בתוך כמה דקות היא קיבלה עשרים ותשע חדירות. תוך כמה דקות!!! טרקטור פרץ אותה תוך תשעים שניות!!! איך זה קרה? פשוט. כשה' יתברך החליט לסובב את הגב - כבר שום מצלמה לא תעזור.

תחשבו על משפחות שלמות שהסתתרו שעות - ובלי לדעת מה יעלה בגורלן. שבוע שעבר שמעתי מישוהו שסיפר שהוא ראה כמה אנשים שמתו, כי הם ראו טנדר נכנס ליישוב אחרי שעות והם רצו לקראתו, כי הם לא העלו בדמיון הכי פרוץ שלהם, שאחרי שש שעות אלו לא יהיו עדיין החיילים שלנו. מסכנים - אלו לא היו החיילים שלנו. שש שעות - מישוהו עצר את המערכת. צלצולים נואשים ל-100 קיבלו תשובה: "אין לנו מי לשלוח".

תשובה אחת: כשאתם עושין רצונו של מקום - הטייסים שלכם יגידו שהם מרגישים כמו שיצאו לטיול. וכשאין עושין רצונו - מוסר אותם ביד אומה שפלה. זה משפט מלפני אלפיים שנה - שגם ערבים שעובדים בריצוף ואינסטלציה, אם זו לא השעה שלנו - הם יהיו חזקים מגדר של מליארדים.

העיקר שלא נטעה, שלא נתבלבל. שנדע שיש לעם הזה כללים אחרים. שנזכור מה שרש"י מביא במסכת שבת (דף ק"ה ע"ב), שכל היוצאים למלחמת מדין עשו תשובה קודם לכן, ולא היה נופל אף חלל אחד. אשריכם ישראל, שבזמן שאתם עושים רצונו של מקום אין שום אומה ולשון שולטת בכם!

"בגלל הילד הזה - אני עוד אשים כיפה." חיילים עשו דברים שאי אפשר להאמין. התקשר אליי קצין ואמר: "אני רוצה לעשות סיום מסכת". איפה? שאלתי. "כאן" הוא אמר, "בטנק". אך הוא הסתפק אם לחכות לבית ולעשות סעודה או לעשות בטנק עם חבילת במבה. אמרתי לו: "אל תמתין אפילו רגע - תעשה עם החברים בטנק. ובזכות זה אתה והחברים תחזרו הביתה בריאים ושלמים". ואני אומר לעצמי בהתרגשות, איפה תמצא חייל שיהפוך לך טנק לבית כנסת? לכולל!

לפני שבועיים פגשתי איש פשוט שעובד למחייתו - שהתברר שהוא לא אוכל בשר ולא עוף. למה הוא לא אוכל? כי הוא לא מסכים לטעום טעם כזה עד שלא תיגמר המלחמה. יש צער לאנשים בבאר שבע, יש צער לאנשים במרכז - הוא לא אוכל. אלה הפשוטים של עם ישראל. וכמה חזרה בתשובה אי אפשר לתאר. איזה רצון לקרוא לבורא עולם אבא, כמה אמונה. אני זוכר כשנפלו התאומים, אמרו שנהיה זעם בעולם הדתינוצרי, מה שגרם לדעיכה גדולה בדת. וכאן - ככל שיותר כאב, כך רצים אליו יותר. "כל זאת באתנו ולא שכחנו".

קוראים לכל מה שסיפרתי לכם עכשיו "עושין רצונו של מקום". ועם סיפורים כאלה - בארבעים ושמונה שעות, הכל נגמר. איראן הופכת לכפר קטן ועזוב. אך חלילה כשאין עושין רצונו - כשיש שנאה גדולה ורדיפת דת, אני לא רוצה אפילו להיזכר בהפגנות, ברדיפה, בשיטנה - אז חלילה נופלים עד לעפר. אלף ומאתיים יירצחו בזוועות. זוועה שאנשים נכנסו לחרדות רק מהתמונות. גם משפחת ביבאס, עם שני קטנים - כל זה בשש שעות. ממש שואה. רק להמחשה, כשיש פיגוע באיזו תחנה, וארבעה נרצחים - המדינה מקבלת שוק, וכמה ימים לא יוצאים מזה. כאן אני מדבר אתכם על אלף ומאתיים איש - ששוכבים על הרצפה ללא רוח חיים.

ולמה? כי כשאנחנו חלשים אתו - אין חלשים מאתנו. גדר בעזה

הלכות אקטואליות

ההלכות על פי דרכו של מו"ר
מרן רבנו **עובדיה יוסף** זצוק"ל
ממשיך דרכו הראשלי"צ הגאון הגדול
מו"ר הרב **יצחק יוסף** שליט"א

דינים הקשורים לעניית אמן

סימן רטו

בקי בנוסח הברכות אסור לענות אמן אחר ברכתיו אלא אם שומע את כל הברכה מפני שיש לחוש שדילג או שינה בעניינים המעכבים את הברכה הנזכרים וברכתו היתה לבטלה (משום ספק אמן לקולא) [ברכת ה' א, עמי רנה]

ועוד יש שכתבו שאדם עם הארץ ופשוט אך ירא שמים ומתנהג בתמימות וישרות הטועה בברכותיו מחוסר ידיעה או שימת לב, וכוונתו טהורה לשמים, מותר לענות אחריו אמן. [פסק"ת ה' ע"פ קנין תורה ח"ה סי' ט' ע"ש].

עניית אמן אחר שמברכים את ישראל ואחר 'מי שמברך':

מבואר במדרש כששומע שאחד מתפלל דבר או מברך לישראל אפילו בלא הזכרת השם חייב לענות אמן. ולכן נתפשט המנהג שעונים אמן אחר הרחמן בברכת המזון [והובא במ"ב (ט) ובאחרונים] **ויש** הכותבים ש'חייב' לאו דווקא ובאמת אין זה אלא ממדת חסידות, [נעמק שאלה להנצי"ב זצ"ל וכ"כ באורחות חיים הו"ד בפסק"ת שם והובאו וראה גם ביחוד ג, ט]. **ודע**, כי הדברים האמורים כאן היינו בברכות ותפילות שונות שתיקנו לנו קדמונינו, וכגון 'מי שבירך' שעושים בעליה לתורה ולחולה וכדו', וכן בברכות ותפילות שכל יחיד ויחיד הוגה מלבו ומברך ומאחל לחבירו וכדומה, אבל נוסח ברכה שתיקנו חז"ל, כשמברכין ללא הזכרת שם ומלכות עקב ספק בחיוב הברכה, וכגון ברכת 'ברוך שפטרני מעונשו של זה' גרע טפי ואין חיוב כלל לענות. אם כי אין בזה איסור ורשאים לענות. [בפסק"ת (ז)] והעונה אמן אחר מי שבירך שעושים לחבירו מקיים מצות ואהבת לרעך כמובן [שם בשם ערוה"ש אות א]

אולם גוי המברך יהודי, אם הזכיר את ה' אין לענות אמן אחריו שמסתמא מכין לעבודה זרה שלו (ויאמר לו תודה מדרכי נימוס) ואם בירכו בלא שם יענה אחריו אמן. [חסד לאלפים (ד) כה"ח (יא)] אולם אחר ישמעלי אין לחשש זה ולכן יענה אמן אם מברך אותו. [הליכות ברכות (שכ)].

אולם ברכה שנתקנה בשם ומלכות ובירכה בלא שם ומלכות, אין לענות אחריה אמן משום שאינה ברכה כמבואר בריד'. [הליכות ברכות שם]

בת שלום, שמעון שרית!

להערות והארות: 055-6700235

אימתי עונים אמן על ברכת קטן? | לברך עם גדול רחוק מתורה ומצוות שאינו יודע לברך | מי שרואה אדם שאינו מברך כהוגן ובוולע מילים האם עונה אחריו האמן?

עניית אמן אחר קטנים:

בעניין עניית אמן אחר ילדים קטנים, **על פי השולחן ערוך ומסקנת היביע אומר** (ח"ב, יג, ח"ח כה) ועוד, יש להבחין בין שני מצבים: **א.** קטן שמלמדים אותו כיצד לברך הברכות [כגון האב, המלמד או הגננת] באופן שאינו אוכל ואומר הקטן כל נוסח הברכה בדרך לימודו עם שם ומלכות, בזה אינו עונה אחריו אמן. ואפילו הוא קטן שהגיע לחינוך. [שו"ע]

ב. אבל כשמברך הקטן ברכה על דבר מאכל או שמברך על דבר מצוה או שעולה לתורה או להפטר ומברך הברכות צריך לענות אחריו אמן, וזה דווקא שהתקיימו בו **שלושה תנאים: 1) שהגיע לגיל**

חינוך [שו"ע] והקטן הגיע לגיל שש. [ואם ספק אם הגיע לגיל שש אך וודאי הגיע לגיל חמש עונים, והעונה מגיל חמש יש לו על מה שיסמוך] **2) שיועד למי מברכים** ואם הגיע לגיל שש מן הסתם יודע למי מברכים. **3) שיועד לנקות את עצמו**. ואין חילוק בין קטן לקטנה [יבי"א שם ודלא כערך השולחן] אבל אם חסר אחד מכל אלו התנאים דהיינו או שאינו הגיע לגיל שש, או שאינו יודע למי מברכים או שאינו יודע לנקות עצמו היטב, אין עונים אחריו אמן.

המשנה ממטבע ברכות האם עונים אחריו אמן:

השומע ברכה מאדם המשנה נוסח הברכה ממה שתיקנו חכמים אינו עונה אחריו אמן [כ"כ הרמב"ם (א, יג) והטשו"ע (רטו סע"ב)] והוא באופן שאין יוצאים ידי חובת הברכה בנוסח שאומר [מ"ב יא, הלכ"ב] ז' וכגון לא מזכיר את שם ה' כלל או שאינו מזכיר מלך או העולם וכיוצא בזה ראה בזה סי' ריד'.

ויש שכתבו שאם המברך אינו מוכר לו וחזונו מוכחת עליו שאינו

שלחו את המילה "הצטרפות" למייל
alonthamachane@gmail.com

לקבלת העלון
ישירות למייל
לשאלות

